

॥ ३१ ॥ चेतःअलोचनात्मिकाचित्तवृत्तिः बुद्धिरध्यवसायरूपा मनःसंकल्पविकल्पात्मकं कटाक्षादिभिः चित्तस्य वृत्त्यंतरं हन्तीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मेघबर्हिणलक्षणाः अकाले पिउबतैर्भेदे हृत्यमानैश्च मयूरैर्यत् अशान्यं देशान्तरे प्रयुक्तमितिलक्ष्यते देशान्त

एताश्चान्याश्च न चतुस्तत्र सहस्रशः ॥ चित्तप्रसादनेयुक्ताः सिद्धानां पद्मलोचनाः ॥ ३१ ॥ महाकटितटश्रोण्यः कं पमानैः पयोधरैः ॥ कटाक्षहावमाधुर्यैश्चेतो बुद्धिमनोहरैः ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि इंद्रसभादर्शने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

वैशंपायन उवाच ततो देवाः स गंधर्वाः समादायार्थमुत्तमं ॥ शक्रस्य मतमाज्ञाय पार्थमानचुरं जसा ॥ १ ॥ पाद्यमाचमनीयं च प्रतिग्राह्य नृपालमजं ॥ प्रवेश यामोसुरथो पुरंदरनिवेशनं ॥ २ ॥ एवं संपूजितो जिष्णुरुवास भवने पितुः ॥ उपशिक्षन् महात्मानि ससंहाराणि पांडवः ॥ ३ ॥ शक्रस्य हस्तादयितं वज्रमस्रंच द्रुः सहं ॥ कृतास्त्रं काल आगते ॥ नृत्यं गीतं च कौतेय चित्रसेना दवाप्नुहि ॥ ४ ॥ गृहीतास्त्रस्तु कौतेयो भ्रातृन्सस्मार पांडवः ॥ पुरंदरनियोगाच्च पंचाब्दानवसत्सुखी ॥ ५ ॥ ततः शक्रो ब्रवीत् पार्थ प्रददौ चास्य चित्रसेनं पुरंदरः ॥ स तेन सह संगम्य रेमे पार्थो निरामयः ॥ ८ ॥ गीतवादित्रचतुत्यानि भूय एवादिदेश ह ॥ तथा पिनालभच्छर्मतरस्वी धृतकारितं ॥ ९ ॥ दुःशासनवधामर्षी शकुनेः सौबलस्य च ॥ ततस्तेनातुलां प्रीतिमुपागम्य क्वचित् क्वचित् ॥ १० ॥ स शिक्षितो नृत्यगुणाननेकान्वादित्रगीतार्थगुणांश्च सर्वान् ॥ न शर्मले भेपरवीरं हताभ्रातृन्स्मरन्मातरं चैव कुंती ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच आदावेवाथ तं शक्रश्चित्रसेनं रहो ब्रवीत् ॥ पार्थस्य चक्षुरुर्वश्यां सक्तं विज्ञायवासवः ॥ १ ॥ गंधर्वराजगच्छाद्यप्रहितोऽप्सरसां वरं ॥ उर्वशीं पुरुषव्याघ्रसोपातिष्ठतु फाल्गुनं ॥ २ ॥ यथार्चितो गृहीतास्त्रो विद्ययामन्त्रियोगतः ॥ तथा त्वया विधातव्यं स्त्रीषु संगविशारदः ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्ता सोऽनुज्ञां प्राप्य वासवात् ॥ गंधर्वराजाप्सरसमभ्यगादुर्वशीं वरं ॥ ४ ॥

रीयैः ता अशनीर्बद्धीरित्यर्थः ॥ ४ ॥ भ्रातृन्सस्मार स्वर्गे पिदुःस्वित भ्रातृत्स्मरणेन दुःस्वबानेवाभूदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ आदाविति ॥ १ ॥ उर्वशीं गच्छ सा च फाल्गुनं उपातिष्ठतु ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥